

The Man Who Communed with Jehovah

By Elder Kyle S. McKay
Of the Seventy

Vīrs, kas ar Jehovu tikās

Elders Kails S. Makejs
no Septiņdesmitajiem

October 2024 general conference

Joseph Smith was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

My purpose this day and always is to testify of Jesus Christ, that He is the Son of God, the Creator and Savior of the world, our Deliverer and Redeemer. Because “the fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ,” today I share with you my knowledge and testimony of the Savior as they have been strengthened and deepened by the life and teachings of one key apostle and prophet.

The Beginning of Wisdom

On the morning of a beautiful clear day early in the spring of 1820, 14-year-old Joseph Smith entered a grove of trees near his family’s home to pray about his sins and to ask which church to join. His sincere prayer, offered with unwavering faith, received the attention of the most powerful forces in the universe, including the Father and the Son. And the devil. Each of these had an intense interest in that prayer and in that boy.

What we now call the First Vision marked the beginning of the Restoration of all things in this last dispensation. But for Joseph, the experience was also personal and preparatory. All he wanted was forgiveness and direction. The Lord gave him both. The instruction to “join none of [the churches]” was directive. The words “Thy sins are forgiven thee” were redemptive.

For all the beautiful truths we might learn from that First Vision, perhaps Joseph’s main takeaway was simply, “I had found the testimo-

„Pēdējo dienu atklāšanu [Džozefs Smits] sāka”, un mēs esam svētīti, ka viņš to paveica.

Mans mērķis šodien un vienmēr ir liecināt par Jēzu Kristu, ka Viņš ir Dieva Dēls, pasaules Radītājs un mūsu Glābējs, un Pestītājs. Tā kā „mūsu reliģijas pamatprincip[s] ir apustuļu un praviešu liecība par Jēzu Kristu”, es šodien dalos ar jums savās zināšanās un liecībā par Glābēju, ko ir stiprinājusi un padziļinājusi kāda nozīmīga apustuļa un pravieša dzīve un mācības.

Vieduma aizsākums

Kādā skaistā, skaidrā 1820. gada agrā pavasara rītā 14-gadīgais Džozefs Smits iegāja koku birzī netālu no savas ģimenes mājām, lai lūgtu par saviem grēkiem un jautātu, kurai baznīcai pievienoties. Viņa sirsnīgā lūgšana, izteikta nelokāmā ticībā, aizsniedzās līdz Visuma visvarenākajiem spēkiem, tostarp Tēvam un Dēlam. Un velnam. Katru no viņiem ļoti interesēja šī lūgšana un šis zēns.

Tas, ko mēs tagad saucam par Pirmo vīziju, iezīmēja visu lietu Atjaunošanas sākumu šajā pēdējā evaņģēlija atklāšanas laikmetā. Taču Džozefam šī pieredze bija arī personiska, un tā viņu sagatavoja. Viss, ko viņš vēlējās, bija piedošana un vadība. Tas Kungs viņam deva abus. Viņam tika norādīts, ka „nevajag pievienoties nevienai no [baznīcām]”. Vārdi „tavi grēki ir tev piedoti” bija pestījoši.

Neraugoties uz visām skaistajām patiesībām, ko mēs varētu mācīties no šīs Pirmās vīzijas, Džozefa galvenā atziņa varbūt bija vienkārša: „Es

ny of James to be true—that a man who lacked wisdom might ask of God, and obtain.”

As one scholar noted: “The real resonance of the First Vision today is to know that it’s the nature of God to give to those who lack wisdom. ... The God that reveals Himself to Joseph Smith in the sacred grove is a God who answers teenagers in times of trouble.”

Joseph’s experience in the grove gave him confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of his life. His experience has also given me confidence to ask for forgiveness and direction for the rest of my life.

Regular Repentance

On September 21, 1823, Joseph earnestly prayed for forgiveness, confident that because of his experience in the grove three years earlier, heaven would respond again. And it did. The Lord sent an angel, Moroni, to instruct Joseph and inform him of an ancient record he would later translate by the gift and power of God—the Book of Mormon.

Almost 13 years after that, Joseph and Oliver Cowdery knelt in solemn, silent prayer in the newly dedicated Kirtland Temple. We do not know what they prayed for, but their prayers likely included a plea for forgiveness, for, as they arose, the Savior appeared and declared, “Behold, your sins are forgiven you; you are clean before me.”

In the months and years after this experience, Joseph and Oliver would sin again. And again. But in that moment, for that moment, in response to their plea and in preparation for the glorious restoration of priesthood keys that was about to happen, Jesus made them sinless.

Joseph’s life of regular repentance gives me confidence to “come boldly unto the throne of grace, that [I] may obtain mercy.” I have learned that Jesus Christ truly is “of a forgiving disposition.” It is neither His mission nor His nature to condemn. He came to save.

Inquiring of the Lord

As part of the promised “restitution of all things,” the Lord, through Joseph Smith, brought forth the Book of Mormon and other revelations that contain the fulness of His gospel. Vital truths

biju pārliecinājies, ka Jēkaba liecība ir patiesa — cilvēks, kam trūkst gudrības, to varēja prasīt Dievam un dāsni saņemt bez pārmetumiem.”

Kā atzīmēja kāds pētnieks: „Mūsdienās Pirmās vīzijas galvenais vēstījums ir apziņa, ka Dieva dabā ir dot tiem, kam trūkst gudrības. ... Dievs, kas atklāj Sevi Džozefam Smitam svētajā birzī, ir Dievs, kas sniedz atbildes pusaudžiem viņu grūtībās.”

Džozefa pieredze birzī deva viņam pārliecību lūgt pēcpiedošanas un vadības uz visu atlikušo mūžu. Viņa pieredze ir arī man devusi pārliecību lūgt pēc piedošanas un vadības uz visu atlikušo mūžu.

Pastāvīga grēku nožēlošana

1823. gada 21. septembrī Džozefs dedzīgi lūdza piedošanu, būdams pārliecināts, ka, pateicoties trīs gadus iepriekš pieredzētajam birzī, Debesis atkal atbildēs. Un tā arī notika. Tas Kungs sūtīja eņģeli Moroniju, lai pamācītu Džozefu un informētu viņu par senu pierakstu, ko viņš vēlāk pārtulkos ar Dieva dāvanu un spēku, — Mormona Grāmatu.

Gandrīz 13 gadus vēlāk Džozefs un Oliver Kauderijs nometās ceļos svinīgā, klusā lūgšanā tikko iesvētītajā Kērtlandes templī. Mēs nezinām, par ko viņi lūdza, bet, iespējams, viņu lūgšanas ietvēra lūgumu pēc piedošanas, jo, kad viņi piecēlās kājās, parādījās Glābējs un paziņoja: „Lūk, jūsu grēki ir jums piedoti.”

Turpmākajos mēnešos un gados pēc šīs pieredzes Džozefs un Oliver atkal un atkal grēkoja. Bet tajā brīdī, uz to brīdi, atbildot uz viņu lūgumu un sagatavojoties diženajai priesterības atslēgu atjaunošanai, kam drīzumā bija jānotiek, Jēzus viņus padarīja bezgrēcīgus.

Džozefa dzīve, kas piepildīta ar pastāvīgu grēku nožēlošanu, man dod pārliecību — „pie[ie] bez bailēm pie žēlastības troņa, lai [es] saņemtu apžēlošanu”. Esmu sapratis, ka Jēzum Kristum patiešām ir „piedodošs raksturs”. Nedz Viņa misija, nedz Viņa dabā nav nosodīt. Viņš ieradās, lai glābtu.

Jautāšana Tam Kungam

Kā daļu no apsolītās „[visu lietu atjaunošanas]” — Tas Kungs caur Džozefu Smitu atklāja Mormona Grāmatu un citas atklāsmes, kas satur Viņa evaņģēlija pilnību. Džozefam vairākkārt

were given clarity and completeness as Joseph repeatedly inquired of the Lord for direction. Consider the following:

The Father and the Son have bodies “as tangible as man’s.”

Jesus took upon Himself not only our sins but also our sicknesses, afflictions, and infirmities.

His Atonement was so excruciating it caused Him to bleed from every pore.

We are saved by His grace “after all we can do.”

There are conditions to Christ’s mercy.

As we come unto Christ, He will not only forgive our sins, but He will also change our very nature so “that we have no more disposition to do evil.”

Christ always commands His people to build temples, where He manifests Himself unto them and endows them with power from on high.

I testify that all these things are true and necessary. They represent only a fraction of the fulness that was restored by Jesus Christ through Joseph Smith in response to Joseph’s recurring requests for direction.

Rolling on This Kingdom

In 1842, Joseph wrote of amazing things that would come to pass in this last dispensation. He declared that during our day, “the heavenly Priesthood will unite with the earthly, to bring about those great purposes; and whilst we are thus united in the one common cause, to roll forth the kingdom of God, the heavenly Priesthood are not idle spectators.”

To his friend Benjamin Johnson, Joseph said, “Benjamin, [if I die] I [would] not be far away from you, and if on the other side of the veil, I [would] still be working with you, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom.”

On June 27, 1844, Joseph Smith and his brother Hyrum were murdered. Joseph’s body was laid to rest, but his testimony continues to reverberate around the world and in my soul:

“I had seen a vision; I knew it, and I knew that God knew it, and I could not deny it.”

“I never told you I was perfect; but there is no error in the revelations which I have taught.”

“The fundamental principles of our religion

jautājot Tam Kungam norādījumus, svarīgas patiesās mācības ieguva skaidrību un pilnīgumu. Apdomājiet šo:

Tēvam un Dēlam ir ķermenis, „tikpat taustāms kā cilvēka[m]”.

Jēzus uzņēmās ne tikai mūsu grēkus, bet arī mūsu slimības, ciešanas un vājības.

Viņa veiktā Izpirkšana bija tik mokoša, ka lika Viņam asiņot katrā porā.

Pateicoties Viņa labvēlībai, mēs topam izglābti „pēc tam, kad esam izdarījuši visu, ko varam”.

Kristus žēlastībai ir nosacījumi.

Kad mēs nāksim pie Kristus, Viņš ne tikai piedos mums mūsu grēkus, bet arī izmainīs mūsu iedabu, lai „mums vairs nebūtu tieksmes darīt ļaunu”.

Kristus vienmēr pavēl Saviem ļaudīm būvēt tempļus, kur Viņš tiem atklājas un apdāvina tos ar spēku no augšienes.

Es liecinu, ka šis viss ir paties un vajadzīgs. Tas atspoguļo tikai daļu no pilnības, ko Jēzus Kristus atjaunoja caur Džozefu Smitu, atbildot uz Džozefa atkārtotajiem lūgumiem pēc vadības.

Šīs valstības virzīšana

1842. gadā Džozefs rakstīja par pārsteidzošiem notikumiem, kas risināsies šajā pēdējā evaņģēlija atklāšanas laikmetā. Viņš paziņoja, ka mūsu dienās „Debesu priesterība apvienosies ar Zemes priesterību, lai īstenotu šos diženos mērķus; un, kamēr mēs esam šādi vienoti kopējā darbā, lai virzītu uz priekšu Dieva valstību, Debesu priesterība nav dīkdienīgi vērotāji”.

Draugam Bendžaminam Džonsonam Džozefs sacīja: „Bendžamin, [ja es nomirtu], es nebūtu tālu no tevis, un, ja es atrastos otrā priekškara pusē, es joprojām strādātu kopā ar tevi un ar ievērojami lielāku spēku, lai turpinātu virzīt uz priekšu šo valstību.”

1844. gada 27. jūnijā Džozefs Smits un viņa brālis Hairsams tika noslepkavoti. Džozefa ķermenis tika guldīts zemē, taču viņa liecība turpina atskanēt visā pasaulē un manā dvēselē:

„Es biju redzējis vīziju; es to zināju, un es zināju, ka Dievs to zina, un es to nevarēju noliegt.”

„Es nekad jums neesmu teicis, ka esmu pilnīgs; taču atklāsmēs, kuras es esmu mācījis, nav kļūdu.”

„Mūsu reliģijas pamatprincip[s] ir apustuļu

are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

What was said of John the Baptist might also be said of Joseph Smith: “There was a man sent from God, whose name was [Joseph]. ... He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light,” “that all men through him might believe.”

I believe. I believe and am sure that Jesus is the Christ, the Son of the living God. I testify that the living God is our loving Father. I know this because the voice of the Lord has spoken it to me, and so has the voice of His servants, the apostles and prophets, including and beginning with Joseph Smith.

I testify that Joseph Smith was and is a prophet of God, a witness and servant of the Lord Jesus Christ. He was “blessed to open the last dispensation,” and we are blessed that he did.

The Lord commanded Oliver and all of us, “Stand by my servant Joseph, faithfully.” I testify that the Lord stands by His servant Joseph and the Restoration wrought through him.

Joseph Smith is now part of that heavenly priesthood of which he spoke. As he promised his friend, he is not far away from us, and on the other side of the veil, he is still working with us, and with a power greatly increased, to roll on this kingdom. With joy and thanksgiving, I raise my voice in “praise to the man who communed with Jehovah.” And above all, praise to Jehovah, who communed with that man! In the name of Jesus Christ, amen.

un praviešu liecība par Jēzu Kristu, — ka Viņš nomira, tika apglabāts un trešajā dienā augšām-cēlās, un uzkāpa Debesīs; un viss pārējais, kas attiecas uz mūsu reliģiju, tam ir tikai pielikumi.”

Tas, kas tika teikts par Jāni Kristītāju, varētu tikt teikts arī par Džozefu Smitu: „Nāca cilvēks, Dieva sūtīts, vārdā [Džozefs]. ... Viņš pats nebija gaisma, bet nāca, lai liecinātu par gaismu ..., lai visi nāktu pie ticības caur viņu.”

Es ticu. Es ticu un esmu pārliecināts, ka Jēzus ir Kristus, dzīvā Dieva Dēls. Es liecinu, ka dzīvais Dievs ir mūsu mīlošais Tēvs. Es to zinu, jo Tā Kunga balss to ir runājusi uz mani, un tāpat arī Viņa kalpu, apustuļu un praviešu, balss, ieskaitot un sākot ar Džozefu Smitu.

Es liecinu, ka Džozefs Smits bija un ir Dieva pravietis, Tā Kunga Jēzus Kristus liecinieks un kalps. „Pēdējo dienu atklāšanu Viņš sāka”, un mēs esam svētīti, ka Viņš to paveica.

Tas Kungs pavēlēja Oliveram un mums visiem: „Uzticīgi atbalsti Manu kalpu Džozefu!” Es liecinu, ka Tas Kungs uzticīgi atbalsta Savu kalpu Džozefu un Atjaunošanu, kas caur viņu tika veikta.

Džozefs Smits tagad ir daļa no Debesu priesterības, par ko viņš runāja. Kā viņš apsoliya savam draugam, viņš nav tālu no mums, un otrpus priekškaram viņš joprojām strādā kopā ar mums, lai ar krietni lielāku spēku virzītu uz priekšu šo valstību. Ar prieku un pateicību es paceļu savu balsi, „[cildinot] vīru, kas ar Jehovu tikās”. Un pats galvenais, slavēts lai Jēhova, kurš tikās ar šo vīru! Jēzus Kristus Vārdā, āmen.